

Цана го дръпна:

- Не е твоя работа - остави на мене.

- Ще се науча, ще ти помагам, - настояваше Ведбал, - ей тъй, по десет минути да те отменям, пак ще е ^{от} полза за тебе, все ~~ни~~ е почти Известно време тоя правеше това, но - где време?

А в разговори с приятели често казваше:

- Уважавайте тези мъченици! Не мислиме, че сме всичко: написа ли, дали за печат... Но колко трудности още има, докато написаното стигне до читателя. Какъв тежък е словослагателският занаят!...

Но, да се върнем към сладкарница "Роза".

- Защо не си вземеш по-голям молив? - запиташ аз.

- И да взема, пак ще го отрежа. Не мога да пиша с голям молив. Имам слабост към малките моливчета. Ейкак по-интимни ми са, по-близо до сърцето. Големият молив - чисто копие, като чали робваш с него...

След като приготви материала си, Христо ме поведе и отидохме заедно в ~~Издателския център~~ голямото здание при "Лъвовия мост" (отсечена Дирекция на полицията). Тук се помещаваха ~~и~~ редакциите на "Червен крях", на "Народна армия", "Пладеж" и "Работнически вестник", във всички от които Христо сътрудничете. Влязохме по стълби откъм ул. "Мария Луиза" (сега бул. "Георги Димитров"). Когато давахте ръкописите си на Полянов, Христо погледна големия си часовник "а-ла-турка" и каза:

- Точно навреме нося ръкописа...

- Така трябва, - отговори ксьо другият. После му каза, че трябва да донесе и друг материал.

Освен в изброените досега списания, Христо взе участие и в единадесетте броя /колкото излязоха/ на хумористичното списание "Сатър", редактирано от Сава Злъчкин /известен като автор на ~~Илюстрираните~~ илюстрирания "Папагал"/. Тук той беше написал и едно "умно стихотворение - акростихът на което гласеше: "Сава Злъчкин пише, Бобеvски се подписва".

/Обвинение срещу поета Любомир Бобеvски, автор на популярното през войната озвучено стихотворение "Съюзници-разбойници", - че подписва написани от Злъчкин стихотворения/.

В "Сатър" написа и тъжното стихотворение по случай смъртта на Цветан Поиков - Животец /1919 г./.

Гамирал стъп го и в редакцията на "Българян", когато беше редактор. Малък, той се губеше между ръкописи, вестници, клишета, карикатури, шпалти... Когато влизаше факторът или словослагател да иска материал,